

Mál nr. 3/2014

M
og
vátryggingafélagið X v/ ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar A
og
vátryggingafélagið Y v/ ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar B.

Árekstur á götu um bifreiðastæði austan við Húsgagnahöllina að Bildshöfða þ. 12.12.2013.**Gögn.**

1. Málskot, móttakið 3.1.2014, ásamt fylgigögnum.
2. Bréf Y, dags. 9.1.2014, ásamt fylgigögnum.
3. Bréf X, dags 18.12.2013, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Bifreiðinni A var ekið til norðurs eftir ónefndri götu sem liggur frá Bildshöfða til suðurs um bifreiðastæði austan við verslunarbyggingu Húsgagnahallarinnar. Er A var komin að útkeyrslu frá bensínsölu Atlantsolíu austan götunnar var bifreiðinni B ekið frá útkeyrslunni og inn á götuna. Rákust þá saman hægra framhorn A og vinstra framhorn B.

Ökumaður A kvaðst hafa ekið norður fyrrgreinda götu þegar B hafi skyndilega komið frá hægri út frá stæðinu við Atlantsolíu og lent á A. Í gögnum málsins kemur fram að áður en áreksturinn varð hafi ökumaður A gefið stefnumerki til hægri þar sem hann hafi ætlað að beygja til hægri austur Bildshöfða.

Ökumaður B kvaðst hafa verið á leið vestur af stæðinu og ætlað beint yfir götuna inn á stæðið við Húsgagnahöllina. Hafi honum fundist sem A hafi ætlað að beygja til hægri inn á stæðið austan götunnar þar sem stefnuljós til hægri hafi logað á bifreiðinni. Hins vegar hafi A ekki verði beygt.

Álit.

Ekki er um það deilt að gata sú sem A var ekið eftir sé ætluð til almennrar umferðar og telst vera vegur, sbr. 2. gr. umferðarlaga nr. 50/1987 (ufl.). Ökumaður sem ætlar að aka inn á veg af bifreiðastæði, bensínstöð eða svipuðu svæði skal veita umferð í veg fyrir leið hans forgang, sbr. 3. mgr. 25. gr. ufl. Samkvæmt þessu bar ökumaður B að víkja fyrir A. Á því varð misbrestur og ber ökumaður B sök á árekstrinum. Af gögnum málsins þykir nægilega í ljós leitt, eins og fyrr greinir, að stefnumerki til hægri hafi logað á A þegar áreksturinn varð. Þótt ökumaðurinn hafi gefið stefnumerkið í því skyni að beygja til hægri inn á Bildshöfða var stefnumerkjagjöfin til þess fallin að villa um fyrir ökumanni B um fyrirhugaða akstursleið A. Bar ökumanni A við þessar aðstæður að hafa í huga að stefnumerkjagjöfin gæti valdið misskilningi eins og reyndin varð. Gætti ökumaður að þessu leyti ekki þeirrar varúðar sem af honum mátti krefjast. Á hann því einnig nokkra sök á því hvernig fór. Eftir atvikum öllum þykir rétt að ökumaður A beri 1/3 hluta sakar og ökumaður B 2/3 hluta sakar.

Niðurstaða.

Ökumaður A ber 1/3 hluta sakar og ökumaður B 2/3 hluta sakar.

Reykjavík, 7. febrúar 2014.

Þóra Hallgrímsdóttir hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.